

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5916/2021
27.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Немања Ковачевић, адвокат из ..., против туженог РФ ПИО Београд, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6290/20 од 21.04.2021. године, у седници одржаној 27.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6290/20 од 21.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужила изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6290/20 од 21.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5252/19 од 05.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор месне ненадлежности Првог основног суда у Београду. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле АА из ..., којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете (због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије) за период од априла 2016. године, закључно са августом 2018. године, исплати укупан износ од 4.396,30 динара и то појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле ББ из ..., којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете (због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије) за период од априла 2016. године, закључно са августом 2018. године, исплати укупан износ од 2.484,87 динара и то појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужила за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом петим изреке, тужиле су ослобођене плаћања судске таксе.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 6290/20 од 21.04.2021. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиља и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом, трећем и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиља за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиља за накнаду штете због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије у периоду од априла 2016. године, закључно са августом 2018. године, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, јер су се тужиље определиле за исплату пензије у готовини на својој кућној адреси и таквим избором начина исплате прихватиле обавезу да плате поштарину (цену за пружене поштанске услуге) предвиђену Правилником о општим условима за обављање поштанских услуга. Тужиље указују на постојање другачијих одлука, међутим другачија одлука не указује нужно на другачији правни став изражен у тој одлуци јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужиља не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиље.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете због мање исплаћене пензије су дана 06.03.2019. године, поднеле две тужиле које се налазе у положају формалних супарничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП. Због тога се вредност предмета спора одређује према вредности главних захтева сваке тужиле засебно, односно, меродавна је појединачно тражена вредност главног захтева, а то су у конкретном случају, износи од 2.484,87 динара и 4.396,30 динара, који не прелазе динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. То значи да је побијана другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

Како је побијеном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужила није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић